PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. gegužės 10 d. *

Byloje T-279/03

Galileo International Technology LLC, įsteigta Bridžtaune (Barbade),

Galileo International LLC, įsteigta Vilmingtone, Delavere (JAV),

Galileo Belgium SA, įsteigta Briuselyje (Belgija),

Galileo Danmark A/S, įsteigta Kopenhagoje (Danija),

Galileo Deutschland GmbH, įsteigta Frankfurte prie Maino (Vokietija),

Galileo España, SA, įsteigta Madride (Ispanija),

Galileo France SARL, įsteigta Roissy-en-France (Prancūzija),

Galileo Nederland BV, įsteigta Hofdorpe (Nyderlandai),

Galileo Nordiska AB, įsteigta Stokholme (Švedija),

* Proceso kalba: prancūzų.

Galileo Portugal Ltd, įsteigta Alges (Portugalija),

Galileo Sigma Srl, įsteigta Romoje (Italija),

Galileo International Ltd, įsteigta Langley, Berkšyre (Jungtinė Karalystė),

The Galileo Co., įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė),

Timas Ltd, įsteigta Dubline (Airija),

atstovaujamos advokatų C. Delcorde, J.-N. Louis, J.-A. Delcorde ir S. Maniatopoulos, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovės,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą N. Rasmussen ir M. Huttunen, padedamų advokatų A. Berenboom ir N. Van den Bossche, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo atlyginti žalą, siekiant, pirma, kad Komisija liautųsi vartojusi žodį „Galileo“ Bendrijos projektui dėl pasaulinės palydovinės radijo navigacijos sistemos bei liautųsi skatinusi trečiuosius asmenis vartoti šį žodį ir, antra, kad būtų atlyginta ieškovių patirta žala dėl to, kad Komisija vartojo ir propagavo šį žodį, tariamai tapatų ieškovių įregistruotiems prekių ženklams bei jų komerciniams pavadinimams,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ir S. S. Papasavvas,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. lapkričio 30 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Pagrindinės bylos aplinkybės

1. *Ieškovių vartojamas žodis „Galileo“*

1 Įmonių grupė *Galileo*, į kurią patenka ir bendrovės, kurios yra ieškovės šioje byloje, buvo įsteigta 1987 metais vienuolikos Šiaurės Amerikos ir Europos oro transporto

kompanijų. Grupė yra viena iš pasaulinių lyderių siūlant ir teikiant elektronines paslaugas, susijusias su galimybe gauti duomenis apie pasiūlymus, tvarkaraščius ir informaciją apie kainas oro transporto, kelionių, pramogų ir viešbučių pramonės sektoriams. Jos klientai iš esmės yra kelionių agentūros, viešbučių bendrovės, automobilių nuomos bendrovės, oro transporto bendrovės, kelionių organizatoriai ir kruizo linijos.

2 Žodis „Galileo" yra ieškovių komercinių pavadinimų, bendrovių ir domenų pavadinimų elementas. Ieškovė *Galileo International Technology LLC* yra įvairių nacionalinių, žodinių ir vaizdinių prekių ženklų, įregistruotų nuo 1987 iki 1990 metų, kuriuose šis žodis yra vienintelis arba sudedamasis elementas (pavyzdžiui, žodinis prekių ženklas GALILEO, 1987 m. rugsėjo 17 d. įregistruotas Prancūzijoje, 1988 m. rugpjūčio 18 d. Vokietijoje ir 1988 m. spalio 3 d. Ispanijoje), savininkė.

3 Be to, ieškovė *Galileo International Technology LLC* yra šių kelių vaizdinių prekių ženklų, kuriuos Vidaus rinkaus derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) įregistravo pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL 1994, L 11, p. 1), savininkė:

GALILEO
INTERNATIONAL

powered by Galileo

4 Pirmasis iš šių vaizdinių prekių ženklų buvo įregistruotas 1999 m. kovo 4 d. ir vėliau iš naujo 2004 m. kovo 9 d., o antrasis – įregistruotas 2000 m. sausio 20 dieną. Ši ieškovė taip pat yra žodinio prekių ženklo GALILEO, įregistruoto 2003 m. spalio 1 d., savininkė. Visi šie prekių ženklai buvo įregistruoti prekėms ir paslaugoms, kurios priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9, 16, 35, 38, 39, 41 ir 42 klasėms.

5 Šie Bendrijos ir nacionaliniai prekių ženklai (toliau – ieškovių prekių ženklai), be kita ko, buvo įregistruoti žymėti duomenų perdavimo telekomunikacijos paslaugoms, su oro transportu, automobilių nuoma ir kelionių rezervacija susijusioms informatikos programoms, pramogų paslaugoms, apgyvendinimo ir maitinimo sektorių paslaugoms bei elektros ir informatikos įrenginiams, kompiuteriams, programoms ir teksto apdorojimui.

2. *Komisijos vartojamas žodis „Galileo“*

6 1999 m. vasario 10 d. Komisija priėmė komunikatą „*Galileo* – naujos palydovinės navigacijos paslaugų kartos įdiegimas Europoje“ (COM(99) 54 galutinis). Šiuo komunikatu Komisija siekė leisti įkurti palydovinę sistemą, pavadintą *Galileo*, apimančią viso pasaulio civilių naudotojų radijo navigacijos, vietos ir laiko nustatymo poreikius. Komisijos nuomone, *Galileo* bus suderinama su dviem jau veikiančiomis sistemomis – amerikiečių GPS sistema (visuotinė palydovinė vietos nustatymo sistema (Global Positioning System) ir rusų sistema *Glonass* (pasaulinė palydovinė navigacijos sistema (Global Orbiting Navigation Satellite System), – ir galėtų būti naujas visuotinės palydovinės navigacijos vienetas – *GNSS* (visuotinė palydovinės navigacijos sistema (Global Navigation Satellite System). Privataus sektoriaus finansinis dalyvavimas buvo numatytas nuo pat *Galileo* projekto įgyvendinimo pradžios.

7 1999 m. liepos 19 d. Rezoliucija dėl naujos palydovinės navigacijos paslaugų kartos *Galileo* įdiegimo Europoje: Apibrėžimo etapas (OL C 221, p. 1) Taryba patvirtino anksčiau minėtą Komisijos komunikatą.

8 2000 m. lapkričio 22 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai priėmė komunikatą dėl *Galileo* (COM(2000) 750 galutinis), aprašantį apibrėžimo etapu programos *Galileo* pasiektus rezultatus ir išdėstantį jos ekonominius ir finansinius aspektus bei valdymo struktūrą. Komunikatas nurodo vėlesnius programos etapus: palydovų kūrimo etapą (2001–2005 metais), su jų gamyba ir paleidimu susijusį parengimo darbui etapą (2006–2007 metais) bei naujos sistemos naudojimo ekonominiams ir komerciniams tikslams etapą (nuo 2008 metų).

9 2001 m. balandžio 5 d. Rezoliucija dėl *Galileo* projekto (OL C 157, p. 1) Taryba patvirtino būtinus kūrimo etapo elementus. Be kita ko, ji paskatino Komisiją pradėti konkurso procedūras siekiant, kad privatus sektorius dalyvautų projekte ir būtų nustatytos komercinės paslaugos, kurias galėtų teikti *Galileo*. Taryba taip pat pažymėjo suinteresuotumą tuo, kad privatus sektorius tvirtai finansiškai įsipareigotų, ir dėl to jam būtų leista dalyvauti parengimo darbui etape.

10 2002 m. gegužės 21 d. Reglamentu (EB) Nr. 876/2002 dėl bendros įmonės *Galileo* įsteigimo (OL L 138, p. 1) Taryba Komisijos siūlymu, remdamasi EB 171 straipsniu, įsteigė bendrą įmonę, kurios tikslas, pirma, užtikrinti projekto administravimą programos tyrimo, rengimo ir demonstravimo etape ir, antra, mobilizuoti *Galileo* programai skirtas lėšas. Šios bendros įmonės steigėjai buvo Europos Bendrija, atstovaujama Komisijos, ir Europos kosmoso agentūra (EKA); jos nare taip pat galėjo tapti bet kuri privati įmonė, atitinkanti šiam tikslui nustatytus kriterijus.

11 2002 m. spalio 15 d. Parlamento ir Tarybos komunikate „Galileo programos įgyvendinimo būklė“ (OL C 248, p. 2) Komisija pažymėjo, kad parengimo darbui ir veiksmingo naudojimo etapais *Galileo* programa bus valdoma privataus asmens. Dėl to bendra įmonė *Galileo* turėjo paskelbti konkursą atrinkti privatų konsorciumą, kuriam būtų suteikta teisė parengti ir naudoti sistemą.

12 Pirmosios instancijos teismui Komisija pabrėžė ypatingą Europos radijo navigacijos sistemos technologinę, ekonominę ir strateginę reikšmę, nes technologijos įsisavinimas lemia jos panaudojimo pramonėje apimtį. Šiuo klausimu Komisija pirmiausia nurodė transporto sistemų administravimą (mobiliųjų transporto priemonių orientavimas), aplinkos politikos vykdymą, teritorijų planavimą, meteorologiją, geologiją, viešuosius darbus, energiją, gamtos ar pramoninių nelaimingų atsitikimų prevenciją, paramą civilinei saugai katastrofų atveju, žemės ūkio kontrolės politiką ir asmenų apsaugą. Komisijos nuomone, būsimoji Europos sistema pasiūlys:

— nemokamas paslaugas, skirtas visuomenės naudojamoms programoms,

— komercines paslaugas, skirtas profesionalioms programoms kurti,

— gyvybės saugos paslaugas, skirtas situacijoms, kai žmonių gyvybei gresia pavojus, pavyzdžiui, jūrų ir oro navigacijos srityse,

— paieškos ir gelbėjimo paslaugas, kad būtų galima iš esmės pagerinti esamas žmonių paieškos sistemas,

— viešas reglamentuojamas paslaugas, skirtas civilinei saugai, nacionaliniam saugumui, taikos palaikymo misijoms ir teisėsaugai.

13 Komisija pabrėžė, kad kūrimo etapo sąnaudos siekė 1,1 milijardo eurų, kurias po lygiai finansavo Europos Sąjunga ir EKA. Pasirengimo darbui etapo sąnaudas, t. y. 2,1 milijardo eurų, iš esmės turėjo padengti teisę valdyti sistemą turintys asmenys. Dėl komercinio naudojimo etapo Komisija Pirmosios instancijos teismui pareiškė, kad jo pradžia numatyta 2010 metais.

3. *Komisijos pateikta paraiška įregistruoti Bendrijos prekių ženklą*

14 2002 m. birželio 21 d. Komisija, remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, pateikė paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, t. y. spalvotą vaizdinį žymenį. Jame vaizduojama stilizuota sfera, panaši į Europos Sąjungos ir EKA emblemas, su žodžiu „Galileo“:

Prekių ženklo paraiška pateikta „palydovinės radijo navigacijos tyrimų ir technologinės plėtros paslaugoms“, kurios pagal Nicos sutartį patenka į 42 klasę.

15 2003 m. kovo 14 d. ieškovė *Galileo International LLC* pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį pateikė protestą dėl šio prekių ženklo registracijos. 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimu VRDT Protestų skyrius šį protestą atmetė. Šį sprendimą ieškovė apskundė VRDT apeliacinei tarybai.

16 2003 m. rugpjūčio mėnesį Komisija ir EKA pagal 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvenciją dėl pramoninės nuosavybės apsaugos, paskutinį kartą peržiūrėtą 1967 m. liepos 14 d. Stokholme ir iš dalies pakeistą 1979 m. rugsėjo 28 d. (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 828, Nr. 11847, p. 108, toliau – Paryžiaus konvencija), pateikė palydovinės radijo navigacijos programos *Galileo* emblemą Pasaulinei intelektinės nuosavybės organizacijai (PINO) Ženevoje.

4. *Ieškovių ir Komisijos korespondencija*

17 2001 m. balandžio 30 d. laišku ieškovės nusiuntė Komisijai protestą dėl žodžio „Galileo“ vartojimo radijo navigacijos projekto pavadinime. Jos teigė, kad šiuo vartojimu joms buvo padaryta žala ir kad taip pažeidžiamos jų teisės į prekių ženklą. 2002 m. vasario 4 d. Komisija joms atsakė teigdama, kad žodžio „Galileo“ vartojimas jos projektui nėra teisių į prekių ženklą pažeidimas.

18 Vėliau ieškovės ir Komisija intensyviai susirašinėjo. Ieškovės laikėsi savo pozicijos, kad Komisija žodį „Galileo" vartojo komerciniame kontekste prekėms ir paslaugoms, panašioms į ieškovių prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas, skatindama taip pat elgtis trečiuosius asmenis. Komisija manė atvirkščiai, kad iki 2008 metų *Galileo* liks mokslo tyrimų ir technologijų plėtros programa, iš kurios iki šios datos nebus gaunama jokių komercinių pajamų, o ieškovių teikiamos rezervavimo paslaugos yra visiškai skirtinga nei vietos nustatymo palydovais veikla.

5. *Lygiagrečiai šiai bylai pareikšti ieškiniai ir administraciniai skundai*

19 Ieškovė *Galileo International Technology LLC* Briuselio komercinių bylų teisme užginčijo žodžio „Galileo" vartojimą Belgijos bendrovei *Galileo Industries*, kurios tikslas yra dalyvauti veiklos, susijusios su kosmoso pramone, plėtroje ir kuri jungia *Galileo* programa besidominčius pagrindinius Europos pramonininkus. 2003 m. rugsėjo 1 d. Sprendimu komercinių bylų teismas atmetė ieškinį, be kita ko, nuspręsdamas, kad ieškovės veiklos sektorius skyrėsi nuo bendrovės *Galileo Industries* veiklos sektoriaus. Ieškovė šį sprendimą apskundė apeliacine tvarka. Šiuo metu byla nagrinėjama Briuselio apeliaciniame teisme.

20 Be to, ieškovė *Galileo International Technology LLC* pareiškė VRDT kelis protestus dėl paraiškų įregistruoti prekių ženklus su žodžiu „Galileo", pateiktus Vokietijos bendrovės *Astrium*, kuri, kaip Europos aeronautikos, saugos ir kosmoso bendrovės (European Aeronautic Defense and Space Company, toliau – EADS) filialas, laikoma vienu iš didžiausių Europos palydovinės navigacijos įmonių ir taip pat domisi *Galileo* programa.

21 Galiausia ši ieškovė kreipėsi į Miuncheno pirmosios instancijos teismą (Vokietija) su prašymu, kuriuo siekiama, pirma, uždrausti *Astrium* vartoti žodį „Galileo“ tam tikroms prekėms ir paslaugoms žymėti, antra, pripažinti *Astrium* atsakomybę, kad būtų atlyginta tokiu vartojimu padaryta žala. 2004 m. vasario 17 d. šis teismas prašymą patenkino, nuspręsdamas, kad nagrinėjama veikla buvo panaši ir kad svarstomi žymenys galėjo būti supainioti. Šis sprendimas buvo patvirtintas 2005 m. sausio 13 d. Miuncheno apeliacinio teismo sprendimu, kuris įsiteisėjo po to, kai 2005 m. lapkričio 24 d. Vokietijos federacinis teisingumo teismas atmetė bendrovės *Astrium* pareikštą kasacinį skundą.

Procedūra ir šalių reikalavimai

22 2003 m. rugpjūčio 5 d. ieškovės pateikė šį ieškinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje.

23 Po teisėjo pranešėjo pranešimo Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), nusprendė pradėti žodinę proceso dalį, nenustatęs išankstinių parengiamųjų priemonių. Tačiau jis pateikė seriją klausimų, į kuriuos šalys atsakė per nustatytą terminą. Be to, išklausęs šalis Pirmosios instancijos teismas perdavė bylą antrajai išplėstinei kolegijai.

24 2005 m. lapkričio 30 d. posėdyje buvo išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

25 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— uždrausti Komisijai:

— vartoti žodį „Galileo“ palydovinės radijo navigacijos sistemos projektui,

— tiesiogiai ar netiesiogiai skatinti trečiuosius asmenis vartoti šį žodį, siejant jį su šiuo projektu,

— dalyvauti tretiesiems asmenims vartojant šį žodį,

— priteisti iš Komisijos sumokėti jiems, kartu ir solidariai, 50 milijonų eurų patirtai materialinei žalai atlyginti,

— papildomai, tuo atveju, jei Komisija tęs žodžio „Galileo“ vartojimą, priteisti iš jos 240 milijonų eurų sumą,

— priteisti iš Komisijos sumokėti jiems delspinigius, apskaičiuotus pagal Europos centrinio banko nustatytą palūkanų normą, padidinus juos 2 procentiniais vienetais, nuo šio ieškinio pareiškimo datos,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną, kiek jis pagrįstas argumentais dėl prekių ženklo, komercinio pavadinimo, bendrovių ir domenų pavadinimų pažeidimų,

— atmesti likusią ieškinio dalį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

27 Konstatuotina, kad ieškovių pagal EB 235 straipsnį ir EB 288 straipsnio antrąją pastraipą pateikti prašymai įpareigoti nutraukti pažeidimus ir atlyginti žalą grindžiami jų teisių į prekių ženklą, suteikiamų 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos pirmąja direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1, toliau – direktyva) ir būtent Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktu, bei ieškovių komercinių pavadinimų, bendrovių ir domenų pavadinimų, saugomų pagal Paryžiaus konvencijos 8 straipsnį, pažeidimu.

1. *Dėl priimtinumo*

Šalių argumentai

28 Komisija teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes kai kurie ieškinyje nurodyti kaltinimai nėra, kaip to reikalaujama, aiškūs ir tikslūs.

29 Iš tikrųjų dėl ieškovių kaltinimų, kad buvo pažeisti jų nacionaliniai prekių ženklai, Komisija pabrėžia, kad, nors ieškovės išvardija tariamai su šiuo ginču susijusius prekių ženklus, t. y. 204 prekių ženklus įvairiose šalyse, jos tiksliau nenurodo tariamai pažeistų nacionalinių nuostatų. Trūkstant tokių patikslinimų, Komisija mano, kad jos negali būti prašoma įvertinti, kurias nacionalines nuostatas ji tariamai pažeidė.

30 Kalbant apie joms priklausančius Bendrijos prekių ženklus, ieškovės nenurodė, kodėl vieno ar kito prekių ženklo pažeidimas užtraukia Bendrijai atsakomybę. Jos būtent nenurodė konkrečių Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų.

31 Be to, ieškovės nepaaiškina, kaip daromas poveikis bendrovių pavadinimams, komerciniams pavadinimams ar domenų pavadinimams. Iš tikrųjų tiek, kiek ieškovės remiasi tik Paryžiaus konvencijos 8 straipsniu, jos nedaro nuorodų į šią konvenciją perkėlusius susijusius nacionalinės teisės aktus bei nepaaiškina, kodėl Bendrija, nebūdama šios sutarties šalimi, yra su ja susijusi.

32 Galiausia Komisija nurodo reikalavimų, kuriais siekiama, kad Pirmosios instancijos teismas įpareigotų ją nutraukti pažeidimus, nepriimtinumą. Iš tikrųjų EB sutartis nesuteikia Bendrijos teismui tokios kompetencijos.

33 Ieškovės atsako, kad tikslių nuorodų į nacionalinės teisės aktus trūkumas netrukdė Komisijai suprasti ieškinio dalyko bei tinkamai pasirengti gynybai.

34 Dėl Paryžiaus konvencijos 8 straipsnio jos teigia, kad ši nuostata įtvirtina visas valstybes nares įpareigojantį komercinių pavadinimų apsaugos principą. Pažeisdama šį principą Komisija pasielgė neteisėtai.

35 Dėl jų reikalavimų, kad Pirmosios instancijos teismas uždraustų Komisijai vartoti žodį „Galileo", ieškovės mano, kad jais nesiekiama net mažiausio įsikišimo į Komisijos politinę ar administracinę kompetenciją. Kalba eina tik apie pažeidžiančio elgesio nutraukimą ir kelio patirtai žalai padidėti užkirtimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl ieškinio aiškumo ir tikslumo reikalavimo

36 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą ir 53 straipsnį bei Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodoma bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šie patikslinimai turi būti pakankamai aiškūs ir konkretūs, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą nesiremdamas jokiais kitais duomenimis. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą bei gerą teisingumo vykdymą tam, kad ieškinys būtų priimtinas, pačiame ieškinio tekste turi būti nurodytos pagrindinės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis jis yra paremtas, ir bet kurio atveju – jų santrauka, išdėstyta nuosekliai ir suprantamai (1998 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dubois et Fils prieš Tarybą ir Komisiją*, T-113/96, Rink. p. II-125, 29 punktas ir 2003 m. balandžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją*, T-195/00, Rink. p. II-1677, 26 punktas).

37 Kad šie reikalavimai būtų patenkinti, ieškinyje, kuriuo siekiama Bendrijos institucijos tariamai padarytos žalos atlyginimo, turi būti nurodyta informacija, leidžianti nustatyti veiksmus, kuriais ieškovas kaltina instituciją, priežastis, dėl kurių jis mano, kad egzistuoja priežastinis ryšys tarp veiksmų ir žalos, kurią jis teigia patyręs, bei žalos pobūdį ir dydį (šio sprendimo 35 punkte minėto sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją* 27 punktas).

— Dėl nacionalinių, Bendrijos viduje ir už jos ribų galiojančių prekių ženklų

38 Dėl kaltinimų, susijusių su nacionalinių prekių ženklų pažeidimu, iš ieškinio matyti, kad ieškovės siekia, jog būtų pripažinta Bendrijos atsakomybė tam, kad joms būtų atlyginta tariama žala, t. y. jų nacionalinių prekių ženklų pagrindinės funkcijos ir vertės praradimas. Ši tariamai dėl žymens *Galileo* naudojimo patirta žala, ieškovių nuomone, atsirado dėl Komisijos kaltės: ji tariamą žalą padarė būtent pažeisdama minėtas teises į prekių ženklą, apibrėžtas direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkte.

39 Pagal direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktą įregistruotas prekių ženklas suteikia jo savininkui teisę „uždrausti trečiosioms šalims be jo sutikimo vartoti prekybos veikloje <...> bet kokį žymenį, kai dėl savo tapatumo ar panašumo į jo prekių ženklą ir dėl šiuo ženklu ir žymeniu žymimų prekių arba paslaugų tapatumo ar panašumo yra tikimybė, kad visuomenė gali juos supainioti dėl žymens asocijavimosi su prekių ženklu".

40 Nuoroda ieškinyje į direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek ji susijusi su 24 Bendrijos valstybėse narėse įregistruotais prekių ženklais, turi būti laikoma pakankamai aiškia ir tikslia. Iš tikrųjų direktyvos 5 straipsnio 1 dalis Bendrijoje

suderina taisykles, susijusias su prekių ženklo suteikiamomis teisėmis, ir apibrėžia išimtinę teisę, kuria naudojasi prekių ženklų savininkai Bendrijoje (1998 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sihouette International Schmied*, C-355/96, Rink. p. I-4799, 25 punktas ir 2002 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Arsenal Football Club*, C-206/01, Rink. p. I-10273, 43 punktas). Bendrijos valstybės narės privalėjo šią nuostatą perkelti į nacionalinę teisę, o Komisija neginčijo šios nuostatos perkėlimo visiško poveikio į šios direktyvos taikymo sritį patenkantiems minėtiems 24 prekių ženklams.

41 Taigi šie kaltinimai negali būti pripažinti nepriimtini dėl to, kad ieškovės nepateikė patikslinimų dėl tariamai pažeistų nacionalinės teisės aktų. Vadinasi, Komisijos nurodytas pagrindas dėl nepriimtinumo turi būti atmestas.

42 Tačiau, kalbant apie trečiosiose šalyse įregistruotus 178 prekių ženklus, ieškovių nuoroda į direktyvą negali kompensuoti trūkstamo patikslinimo dėl teisių į prekių ženklą, suteikiamų atitinkamais ne Bendrijos teisės aktais, pobūdžio ir apimties. Kadangi ieškovės nepateikė patikslinimų šiuo klausimu, atsakovė negali pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas priimti sprendimo tiek, kiek ieškovės tvirtina, kad nurodyta žala atsirado dėl šių teisių į prekių ženklą pažeidimo.

43 Todėl ieškinys turi būti pripažintas nepriimtinas dėl kaltinimo, susijusio su šių teisių pažeidimu. Be to, atsakydamos į Pirmosios instancijos teismo raštu užduotą klausimą, ieškovės pripažino, kad jos negalėjo remtis trečiosiose šalyse įregistruotų prekių ženklų suteikiamomis teisėmis.

— Dėl prekių ženklų gero vardo

44 Dubliko 40 punkte ieškovės nurodo jų prekių ženklų žinomumą. Kadangi jos galutinai siekia pasiremti direktyvos 5 straipsnio 2 ir 5 dalimis, pakanka priminti, kad ši nuostata apsiriboja leidimu valstybėms narėms numatyti sustiprintą gerą vardą turinčių prekių ženklų apsaugą, pirma, jei nagrinėjamos prekės ar paslaugos nėra panašios ir, antra, norint išvengti žymens naudojimo kitais nei prekių ar paslaugų atskyrimo tikslais. Tačiau ieškovės ieškinyje nepaaiškino jų prekių ženklų gero vardo ypatumo ir kai kurių su tuo susijusių nacionalinės teisės aktų suteikiamos apsaugos tvarkos.

45 Vadinasi, nors atrodo įmanoma, kad jų prekių ženklų geras vardas buvo paveiktas nagrinėjamu Komisijos elgesiu, ieškovės nenurodė būtino pagrindo, kad būtų patenkintas minėtas tikslumo reikalavimas. Todėl ieškinys turi būti pripažintas nepriimtinas dėl kaltinimo, susijusio su direktyvos 5 straipsnio 2 ir 5 dalių pažeidimu.

— Dėl Bendrijos prekių ženklų

46 Konstatuotina, kad ieškovės ieškinyje nurodė penkis savo „Bendrijos prekių ženklus ir Bendrijos prekių ženklų paraiškas įregistruoti“ ir rėmėsi „teisių į prekių ženklą *Galileo International Technology* bei iš jos Bendrijos prekių ženklų paraiškų išplaukiančių teisių pažeidimu“. Be to, išnaša 57 lapo apačioje akivaizdžiai nurodo „Reglamentas <...> Nr. 40/94“.

47 Nors ieškinys akivaizdžiai nenurodo Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punkto, jame, bent jau netiesiogiai, remiamasi šia nuostata suteikiamomis teisėmis. Be to, pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką klaidingai nurodytas taikytinas tekstas neturėtų lemti nurodyto kaltinimo nepriimtinumo, jei šio kaltinimo dalykas ir santrauka pakankamai aiškiai matyti iš ieškinio (1969 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *X prieš Kontrolės komisiją*, 12/68, Rink. p. 109, 6 ir 7 punktai ir 2001 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Corus UK prieš Komisiją*, T-171/99, Rink. p. II-2967, 36 punktas). Todėl darytina išvada, kad ieškovas neprivalo tiesiogiai nurodyti konkrečios taisyklės, kuria grindžiamas jo kaltinimas, jei jo argumentai pakankamai aiškūs, kad priešinga šalis ir Bendrijos teismas galėtų šią taisyklę nesunkiai identifikuoti.

48 Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktas Bendrijos prekių ženklo savininkui suteikia tokias pačias teises, kokios suteikiamos nacionalinio prekių ženklo savininkui direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktu. Pastaroji nuostata buvo kelis kartus nurodyta ieškinyje. Be to, Komisija nesuklydo dėl ieškovių nurodytų kaltinimų „dalies, susijusios su Bendrija“, nes savo atsakymo į ieškinį 50 punkte ji tiesiogiai daro nuorodą į Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnį.

49 Iš to išplaukia, kad ieškovių nuoroda į Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktą atitinka minėtus tikslumo reikalavimus ir todėl turi būti pripažinta priimtina.

— Dėl bendrovių pavadinimų, komercinių pavadinimų ir domenų pavadinimų

50 Ieškovių nuomone, jų bendrovių pavadinimų apsauga siejasi su jų komercinių pavadinimų apsauga, o jų domenų pavadinimai yra konkretus jų komercinių pavadinimų panaudojimas. Paklaustos apie šio teiginio reikšmę, jos pažymėjo, kad

Paryžiaus konvencijos 8 straipsnis buvo susijęs tik su komercinio pavadinimo apsauga, o bendrovės pavadinimas saugomas kitomis nacionalinėmis teisės normomis. Jos pridūrė, kad ieškiniu siekia pabrėžti, jog nors minėtas 8 straipsnis saugo tik jų komercinius pavadinimus *strigto sensu*, poveikis daromas ir jų teisėms į bendrovių pavadinimus.

51 Dėl kaltinimų, susijusių su poveikiu ieškovių bendrovių ir domenų pavadinimams, konstatuotina, kad be šių teiginių jos daugiau nepateikė jokių įrodymų. Be kita ko, jos visiškai nieko nenurodė dėl tariamai pažeistų nacionalinės teisės normų ir dėl bendrų visų valstybių narių įstatymams būdingų principų, kuriais remiantis Bendrija turėtų pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą atlyginti tariamą žalą. Šie kaltinimai neatitinka minėtų tikslumo reikalavimų ir todėl turi būti pripažinti nepriimtini.

52 Dėl ieškovių rėmimosi savo komerciniais pavadinimais Paryžiaus konvencijos 8 straipsnio prasme, tiesa, kad komercinis pavadinimas yra intelektinės nuosavybės teisė, kurią saugoti, kaip nustatyta šiame 8 straipsnyje, priklauso Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narėms pagal Sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (toliau – TRIPS sutartis) (2004 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Anheuser-Busch*, C-245/02, Rink. p. I-10989, 91–96 punktai).

53 Vis dėlto, nors PPO nariai, įskaitant Bendrijos valstybes nares, privalo įgyvendinti šią komercinio pavadinimo apsaugą, Paryžiaus konvencijos 8 straipsnis apsiriboja tvirtinimu, kad „komercinis pavadinimas visose <...> šalyse (kuriose taikoma konvencija) saugomas ir nepadavus paraiškos arba be registracijos, neatsižvelgiant į tai, ar jis įeina į prekių ženklo sudėtį, ar ne“.

54 Šis tekstas visiškai neapibrėžia komerciniam pavadinimui suteikiamos apsaugos apimties ir sąlygų, o tik suformuluoja reikalavimą šią apsaugą įgyvendinti. Todėl jis negali būti laikomas derinančiu taisykles, susijusias su komercinių pavadinimų suteikiamomis teisėmis.

55 Iš tikrųjų, priešingai nei direktyvos 5 straipsnis, tiksliai apibrėžiantis „prekių ženklo suteikiamas teises", dėl ko nuoroda į šį straipsnį gali tinkamai pakeisti nuorodas į susijusius valstybių narių nacionalinės teisės aktus (žr. šio sprendimo 39 punktą), plačiai suformuluotas Paryžiaus konvencijos 8 straipsnis leidžia skirtingiems nacionalinės teisės aktų leidėjams nustatyti skirtingas apsaugos sistemas, be kita ko, numatant sąlygas dėl komercinio pavadinimo minimalaus naudojimo arba minimalaus žinomumo (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 51 punkte minėto sprendimo *Anheuser-Busch* 97 punktą).

56 Pirmosios instancijos teismui paklausus dėl Paryžiaus konvencijos 8 straipsniu suteikiamos apsaugos, ieškovės nenurodė jokių konkrečių nacionalinės teisės aktų, kurie joms suteiktų pakankamą jų komercinių pavadinimų apsaugą ir galėtų būti Komisijos pažeisti.

57 Todėl, nors susijusios nacionalinės taisyklės, skirtos teisių, susijusių su TRIPS sutarties taikymo sritimi, apsaugai, turi būti taikomos atsižvelgiant į šios sutarties nuostatų tekstą ir tikslą (šio sprendimo 51 punkte minėto sprendimo *Anheuser-Busch* 55 punktas), šiame kontekste ieškovės negali veiksmingai remtis šia pareiga, nes jos nenurodė tokių nacionalinių taisyklių.

58 Be to, kadangi TRIPS sutarties taisyklės neturi tiesioginio veikimo, jos negali sukurti teisių, kuriomis ieškovės galėtų tiesiogiai remtis Bendrijos teisme (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 51 punkte minėto sprendimo *Anheuser-Busch* 54 punktą), neatsižvelgdamos į galimas nacionalines taisykles.

59 Darytina išvada, kad kaltinimas, susijęs su Paryžiaus konvencijos 8 straipsnio pažeidimu, taip pat turi būti pripažintas nepriimtinas.

Dėl reikalavimų nutraukti tariamai pažeidžiančius Komisijos veiksmus

60 Tiek, kiek ieškovės prašo uždrausti Komisijai vartoti žodį „Galileo" palydovinės radijo navigacijos sistemos projektui, Komisija nurodo nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką, pagal kurią net ir bylose dėl žalos atlyginimo Bendrijos teismas negali, nepasisavindamas administracinės valdžios prerogatyvų, duoti nurodymus Bendrijos institucijai (1991 m. balandžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Assurances du crédit prieš Tarybą ir Komisiją*, C-63/89, Rink. p. I-1799, 30 punktas; 1991 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Valverde Mordt prieš Teisingumo Teismą*, T-156/89, Rink. p. II-407, 150 punktas; 1999 m. birželio 1 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Meyer prieš Komisiją*, T-71/99, Rink. p. II-1727, 13 punktas ir 2004 m. sausio 14 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Makedoniko Metro ir Machaniki prieš Komisiją*, T-202/02, Rink. p. II-181, 53 punktas).

61 Komisija priduria, kad EB 288 straipsnio antroji pastraipa leidžia tik praeityje padarytos žalos atlyginimą ir nesuteikia jokios teisės duoti nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią būsimam neteisėtam elgesiui. Draudimas naudoti pavadinimą negali būti laikomas žalos atlyginimu natūra. Iš tikrųjų toks draudimas, aišku, užkirstų kelią tęsti tariamą žalą, tačiau negalėtų atlyginti jau patirtos žalos.

62 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą „deliktinės atsakomybės atveju Bendrija pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina bet kokią žalą, kurią, eidami savo pareigas, padaro jos institucijos ar jų tarnautojai". Ši nuostata nustato tiek deliktinės atsakomybės sąlygas, tiek teisės į žalos atlyginimą tvarką bei apimtį. Be to, EB 235 straipsnis suteikia Teisingumo

Teismui kompetenciją „spręsti ginčus, susijusius su žalos atlyginimu, numatytu 288 straipsnio antrojoje pastraipoje".

63 Iš šių dviejų nuostatų, kurios atvirkščiai nei anksčiau galiojusios EAPS sutarties 40 straipsnio pirmoji pastraipa, numačiusi tik nuostolių atlyginimą, apima žalos atlyginimą natūra, darytina išvada, kad Bendrijos teismas turi kompetenciją priteisti iš Bendrijos bet kokios formos žalos atlyginimą pagal bendrus valstybių narių įstatymams deliktinės atsakomybės srityje būdingus principus, įskaitant šiuos principus atitinkantį žalos atlyginimą natūra, jei būtina, nurodymo atlikti arba neatlikti tam tikrus veiksmus forma.

64 Vadinasi, prekių ženklų atveju direktyva siekiama, kad įregistruoti nacionaliniai prekių ženklai būtų vienodai apsaugoti visose valstybėse narėse. Pagal jos 5 straipsnio 1 dalį toks prekių ženklas leidžia jo savininkui „uždrausti trečiosioms šalims" juo naudotis. Kaip tai buvo nurodyta anksčiau (40 punkte), ši nuostata Bendrijoje suderina taisykles, susijusias su prekių ženklo suteikiamomis teisėmis.

65 Iš to išplaukia, kad nacionalinio prekių ženklo savininkui suteikiama vienoda apsauga Bendrijoje priklauso bendriems valstybių narių įstatymams būdingiems principams EB 288 straipsnio antrosios pastraipos prasme.

66 Šią išvadą patvirtina Reglamentas Nr. 40/94, kurio 98 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu Bendrijos prekių ženklų teismas nustato, jog atsakovas pažeidė arba galėjo pažeisti teises į Bendrijos prekių ženklą, jis priima nutarimą „uždrausti atsakovui toliau atlikti teises į Bendrijos prekių ženklą pažeidžiančius ar galinčius pažeisti veiksmus" ir imasi tinkamų priemonių, kurios užtikrina šio draudimo laikymąsi. Pagal EB 249 straipsnio antrąją pastraipą šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

67 Nors prekių ženklų savininko vienoda apsauga valstybėse narėse įgyvendinta numatant procesinę galimybę kompetentingiems nacionaliniams teismams priimti sprendimus, draudžiančius atsakovams pažeisti nurodytą teisę į prekių ženklą, iš principo atitinkamą procesinę priemonę Bendrijos teismas turėtų taikyti ir Bendrijai, nes tik jis turi išimtinę kompetenciją priimti sprendimą dėl ieškinio dėl Bendrijos padarytos žalos atlyginimo (šio sprendimo 35 punkte minėto sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją* 89 punktas).

68 Juo labiau Bendrija neturėtų būti išskirta iš minėtos apsaugos sistemos, nes Bendrijos institucijos privalo laikytis visos Bendrijos teisės, į kurią patenka ir antrinė teisė. Todėl Komisija turi laikytis direktyvos ir Reglamento Nr. 40/94 nuostatų, kurias priėmė Taryba Komisijos siūlymu (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 35 punkte minėto sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją* 85 ir 86 punktus ir nurodytą teismų praktiką).

69 Kadangi Komisija ginčija, kad nagrinėjamu draudimu realiai bus atlyginta tariama žala, primintina, jog, ieškovių teigimu, jos nukentėjo dėl nuolatinio ir kartotinio neteisėto žymens *Galileo* naudojimo, o tai pažeidžia jų teises į prekių ženklą. Tačiau konkretus teisės į prekių ženklą tikslas yra būtent užtikrinti savininkui išimtinę teisę naudoti prekių ženklą pirmą kartą prekę išleidžiant į apyvartą, ir jį saugoti nuo konkurentų, kurie siekia piktnaudžiauti prekių ženklo padėtimi ir reputacija, parduodami neteisėtai juo pažymėtas prekes (žr. 1997 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Loendersloot*, C-349/95, Rink. p. I-6227, 22 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

70 Todėl darytina išvada, kad išimtinės teisės naudoti prekių ženklą pažeidimas būtinai pablogina jo reputaciją ir padaro savininkui žalą.

71 Tačiau tam, kad visiškai būtų atlyginta taip padaryta žala, reikia, kad prekių ženklo savininko teisė būtų grąžinta į buvusią padėtį, o tokiam grąžinimui reikėtų bent jau, neatsižvelgiant į galimą nuostolių skaitine išraiška atlyginimą, tuoj pat nutraukti jo teisės pažeidimą. Būtent nagrinėjamoje byloje prašomu nurodymu ieškovės siekia, kad būtų nutrauktas Komisijos tariamai jų teisėms į prekių ženklą daromas pažeidimas.

72 Be to, Komisija, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą, pati pabrėžė, kad nesuvokiama, jog tokiu atveju, jei iš jos būtų priteista sumokėti nuostolius, ji, neatsižvelgdama į tokį sprendimą, tęstų veiksmus, kuriuos Pirmosios instancijos teismas pripažino neteisėtus. Todėl Komisija pripažįsta, kad draudimo veikti prasme ji *de facto* yra susaistyta jos atsakomybę konstatuojančio Bendrijos teisėjo sprendimo. Toks sprendimas nustato Komisijai numanomą nurodymą nutraukti pažeidimą.

73 Todėl reikalavimas uždrausti Komisijai vartoti žodį „Galileo“ palydovinės radijo navigacijos sistemos projektui turi būti pripažintas priimtinas. Vadinasi, Komisijos nurodytas teisinis pagrindas dėl šių reikalavimų nepriimtinumo yra atmestinas.

Išvada

74 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad visi ieškinio reikalavimai yra priimtini. Taip pat ir dėl kaltinimų, susijusių su ieškovėms direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktu ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktu suteikiamų teisių pažeidimu, kiek tai siejasi su jų nacionaliniais prekių ženklais Bendrijoje ir jų Bendrijos prekių ženklais.

2. *Dėl bylos esmės*

75 Ieškovės grindžia savo ieškinius Komisijos atsakomybės už neteisėtą veiksmą principu ir subsidiariai – dėl jos atsakomybės už teisėtą veiksmą principu.

Dėl Komisijos atsakomybės už neteisėtą veiksmą

Pirminės pastabos

76 Primintina, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką, Bendrijos deliktinė atsakomybė už jos įstaigų neteisėtus veiksmus EB 288 straipsnio antrosios pastraipos prasme taikoma tuo atveju, kai tenkinamos visos sąlygos: institucijų veiksmų neteisėtumas, žalos tikrumas ir priežastinio ryšio tarp tariamų veiksmų ir nurodytos žalos buvimas (1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktas; 1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *International Procurement Services prieš Komisiją*, T-175/94, Rink. p. II-729, 44 punktas; 1996 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Efisol prieš Komisiją*, T-336/94, Rink. p. II-1343, 30 punktas ir 1997 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Oleifici Italiani prieš Komisiją*, T-267/94, Rink. p. II-1239, 20 punktas).

77 Jei nors viena sąlyga nėra tenkinama, visas ieškinys turi būti atmestas nesant būtinybės nagrinėti kitų sąlygų (1994 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KYDEP prieš Tarybą ir Komisiją*, C-146/91, Rink. p. I-4199, 19 ir 81 punktai ir 2002 m. vasario 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Förde-Reederei prieš Tarybą ir Komisiją*, T-170/00, Rink. p. II-515, 37 punktas).

78 Neteisėti veiksmai, kuriais kaltinama Bendrijos institucija, turi būti pakankamai rimtas teisės akto, kurio tikslas suteikti asmenims teises, pažeidimas (2000 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją*, C-352/98 P, Rink. p. I-5291, 42 punktas).

79 Lemiamas kriterijus, leidžiantis nustatyti, kad šis reikalavimas yra įvykdytas, yra akivaizdus ir rimtas susijusios Bendrijos institucijos diskrecijos ribų nepaisymas.

80 Kai šios institucijos diskrecija yra tik labai nedidelė ar beveik neegzistuojanti, paprasčiausio Bendrijos teisės pažeidimo turėtų pakakti pakankamai rimto pažeidimo pripažinimui (2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink. p. II-1975, 134 punktas ir 2004 m. vasario 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Afrikanische Frucht-Compagnie ir Internationale Fruchtimport Gesellschafr Weichert prieš Tarybą ir Komisiją*, T-64/01 ir T-65/01, Rink. p. II-521, 71 punktas).

81 Atsižvelgiant į šiuos pastebėjimus reikia išnagrinėti ieškovių nurodytus skirtingus pagrindus ir argumentus nagrinėjamoje byloje.

Šalių argumentai

82 Pirmuoju kaltinimu ieškovės teigia, kad neteisėtas Komisijos elgesys, dėl kurio buvo patirta žala, pasireiškė teisių į prekių ženklą, kurio savininkės jos yra pagal direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktą, pažeidimu. Be ieškovių sutikimo vartodama žodį „Galileo“ ir skatindama trečiuosius asmenis jį vartoti, Komisija pažeidė ir tęsė jų

teisių į prekių ženklą pažeidimą. Be to, ieškovės remiasi savo Bendrijos prekių ženklais pagal Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktą.

83 Šiuo atžvilgiu jos pažymi, kad Komisijos vartojamas žodis „Galileo“ iš esmės yra panašus į jų prekių ženklus. Todėl pastarųjų skiriamasis požymis yra labai veikiamas Komisijos elgesio.

84 Ieškovės taip pat pabrėžia jų siūlomų ir su Komisijos *Galileo* projektu susijusių prekių ir paslaugų panašumą, nes didžioji dalis abiejų šalių klientų buvo tapatūs.

85 Iš tikrųjų ieškovės siūlo paslaugas, skirtas oro, jūrų ir žemės transporto sektoriui, viešbučių sektoriui ir galutiniams vartotojams. Šios paslaugos leidžia gauti informaciją, susijusią su skrendančių lėktuvų padėtimi esamuoju laiku, numatytų skrydžių tvarkaraščiais bei rezervacijos galimybėmis. Ieškovės taip pat siūlo prekes, susijusias su savo paslaugomis, pavyzdžiui, kompiuterines programas.

86 Navigacijos projektas *Galileo* orientuotas į galimus naudotojus, t. y. paslaugų teikėjus, gamintojus ir jų klientus kelių, geležinkelių, lėktuvų transporto srityje ir jūrų sektoriuje. Pagrindinė šio projekto siūloma paslauga yra bet kurios iš šių transporto priemonių buvimo vietos nustatymas esamuoju laiku.

87 Ši pagrindinė paslauga tapati ieškovių siūlomoms paslaugoms, leidžiančioms nustatyti tikslią geografinę skrydžio padėtį. Panašumas apima prekes, nes *Galileo* projektu siekiama programų ir konkrečių kompiuterių vystymo informacijos interpretavimui, naudojimui ir propagavimui vartotojų atžvilgiu.

88 Ieškovių nuomone, egzistuoja galimybė, kad suinteresuotoji visuomenė supainios jų prekių ženklus ir Komisijos vartojamą žodį „Galileo“. Iš tikrųjų Komisija ir pati pabrėžė milžinišką Europos *Galileo* projekto, numatančio beveik 140 000 darbo vietų sukūrimą, įrenginių ir paslaugų rinką vertinant daugiau nei 9 milijardais eurų per metus nuo 2010, svarbą. Ieškovės mano, kad toks vystymasis neišvengiamai padidins žodžio „Galileo“ vartojimą visose technologijose, kurios bus naudojamos projekte.

89 Be to, ieškovių nuomone, Komisija žodį „Galileo“ siekia vartoti daugiausiai „prekyboje“, vartojant šį žodį visoms paslaugoms, kurioms teikti skirtas *Galileo* projektas.

90 Ieškovės pažymi, kad Komisija ir Taryba pabrėžė, jog *Galileo* projektas pagrįstas partneryste su privačiu sektoriumi ir kad jis turi komercinį tikslą, kuriuo siekiama užtikrinti ekonominį projekto įgyvendinimą. Todėl šiuo metu su projekto techniniais aspektais jau dirba 65 įmonių konsorciumas, o daugybė pramonės bei bankų grupių dar ketina dalyvauti. Vadinasi, visais šiais veikimo etapais *Galileo* projektas turi svarbių ekonominių perspektyvų privačiam sektoriui.

91 Komisija, bendradarbiaudama su EKA, jau sukūrė „bendrą įmonę *Galileo*“ (žr. šio sprendimo 10 punktą), kuri buvo įpareigota įgyvendinti rengimo bei įvertinimo

etapą ir padėti pasirengti programos *Galileo* parengimo darbui bei eksploatavimo etapui. Be to, 2003 m. gegužės 22 d. Komisija paskelbė apie 500 000 eurų vertės konkursą, kuris skirtas būtent tirti *Galileo* projekto integraciją į esamas navigacijos sistemas.

92 Be to, tai, kad Komisija paprašė įregistruoti Bendrijos prekių ženklą *Galileo* (žr. šio sprendimo 14 punktą), gali būti paaiškinta tik tuo, jog ji ketina jį naudoti tam, kad atskirtų prekes ar paslaugas.

93 Ieškovių nuomone, Komisija paskatino dideles Europos pramonininkų grupes vartoti žodį „Galileo" kaip prekių ženklą prekyboje, pavyzdžiui, bendrovę *Galileo Industries*, kuriai buvo pareikštas ieškinys Briuselio komercinių bylų teisme ir kuri nurodė, kad žodį „Galileo" pasirinko Komisija. Partneriai, į kuriuos kreipiasi bendra įmonė, taip pat turės vartoti tą patį žodį, kurio vartojimas taip pat priskirtinas Komisijai.

94 Antruoju kaltinimu ieškovės Komisijai priekaištauja, kad ji neatliko prekių ženklų paieškos ir tuo joms padarė žalą. Bet kuris asmuo, ketinantis naudoti naują prekių ženklą, susiduria su rizika, kad tretieji asmenys jau gali būti gavę išimtines teises į tapatų ar panašų žymenį. Ieškovių teigimu, jei Komisija būtų atlikusi panašią paiešką, ji būtų sužinojusi apie jų teises į prekių ženklą ir būtų galėjusi lengvai pasirinkti kitą žodį projektui pavadinti. Be kuriuo atveju Komisija padarė didelę klaidą, toliau vartodama žodį „Galileo" po to, kai buvo informuota apie jų teises į prekių ženklą.

95 Komisija atsako, kad tyrimų programos *Galileo* žymuo ir ieškovių nurodomi prekių ženklai nėra panašūs, nes pagrindinis skiriamasis jų prekių ženklų elementas yra stilizuota sfera. Konkrečiau kalbant apie jos Bendrijos prekių ženklo paraišką, ji pateikta dėl ypatingo žymens (žr. šio sprendimo 13 punktą), dėl kurio negali kilti joks supainiojimo su ieškovių nurodomais prekių ženklais pavojaus.

96 Be to, šioje prekių ženklo paraiškoje nurodytos palydovine radijo navigacija ribojamos tyrimų ir technologijų plėtros paslaugos. Paraiška buvo pateikta vien apsaugos tikslais, siekiant išvengti rizikos, kad privati įmonė pasisavins šį žodį ir neleistinai pasinaudos jos geru vardu.

97 Be to, ieškovių nurodyti prekių ženklai nėra skirti plačiajai visuomenei. Ieškovės jais naudojasi tik sandoriams su nedaugeliu specialistų. Todėl jų prekių ženklai nepasižymi žinomumu tarp vartotojų ar galutinių naudotojų.

98 Dėl tos pačios priežasties nėra jokios galimybės, jog didžioji visuomenės dalis supainios nurodytus prekių ženklus ir Europos projektui vartojamą žodį „Galileo“. Specialistai, kuriems skirta ieškovių veikla, yra daug geriau informuoti nei paprastas vartotojas ir jiems nebūtų sunku atpažinti žodį „Galileo“ kaip apibrėžiantį Europos tyrimų projektą ir atskirti jį nuo ieškovių prekių ženklų.

99 Komisija priduria, kad ji žodį „Galileo“ vartojo išimtinai kaip Europos palydovinės radijo navigacijos projekto pavadinimo sinonimą. Šiuo vartojimu niekada nebuvo siekiama propaguoti paslaugą ar prekę, atsiradusią iš pagal šį projektą gautų techninių rezultatų.

100 Dėl „bendros įmonės Galileo“ – ji egzistuoja tik tam, kad įvykdytų *Galileo* programos tyrimų ir techninės plėtros etapus ir nevykdo jokios komercinės veiklos. Ji apsiriboja konkursų administravimu ir teisę valdyti sistemą turėsiančių asmenų atranka.

101 Komisija neigia skatinusi trečiuosius asmenis vartoti žodį „Galileo“ prekių ir paslaugų prekyboje. Be kita ko, su bendrove *Galileo Industries* nėra jokios sąsajos. Konkrečiau tariant, ji nepaskatino bendrovės vartoti žodžio „Galileo“ kaip prekių ženklo.

102 Dėl ieškovių pateikto antrojo kaltinimo Komisija ginčija, kad ji privalėjo pagal teisės aktus atlikti prekių ženklų paiešką. Tai, kad ji to nepadarė, savaime nėra klaida.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su ieškovėms suteiktų teisių į prekių ženklą pažeidimu

103 Dėl kaltinimo, susijusio su Komisijos padaryto teisių į prekių ženklą, kurių savininkės yra ieškovės, pažeidimo, konstatuotina, kad direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktas ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktas nustato taisykles, kuriomis siekiama suteikti joms teises. Iš tikrųjų šios nuostatos yra tokio pobūdžio, kad jomis siekiama suteikti ieškovėms, kaip direktyva ir Reglamentu Nr. 40/94 saugomų prekių ženklų savininkams, išimtinę teisę su tam tikromis sąlygomis uždrausti tretiesiems asmenims naudoti panašų ar tapatų jų prekių ženklams žymenį.

104 Dėl klausimo, ar šios nuostatos ir pagal jas ieškovėms suteikiama teisė buvo Komisijos pakankamai akivaizdžiai pažeista, pažymėtina, kad toks pažeidimas reiškia, jog nagrinėjamu atveju turi būti tenkinamos visos šių nuostatų taikymo sąlygos.

105 Šiuo atžvilgiu primintina, pirma, kad pagal vieną iš šių sąlygų prekių ženklo savininko apsauga priklauso nuo galimybės suklaidinti, kuri atsiranda būtent dėl prekių ženklu ir nagrinėjamu žymeniu žymimų prekių ar paslaugų tapatumo ar panašumo, buvimo.

106 Vadinasi, Komisija tik tuo atveju būtų pažeidusi direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktą, jei ieškovės įrodytų, kad ji žodį „Galileo“ vartojo prekėms ar paslaugoms, kurios panašios ar tapačios į joms priklausančiais prekių ženklais žymimas prekes ar paslaugas, žymėti.

107 Tačiau, nors ieškovėms pavyko įrodyti, kad jos pačios siūlo daug prekių ir paslaugų, žymimų savo prekių ženklais, kuriose yra nurodomas žodis „Galileo“, taip nėra kalbant apie Komisijos atliekamą šio žodžio vartojimą.

108 Ieškovės būtent neįrodė, kad pati Komisija siūlė prekes arba paslaugas, susijusias su *Galileo* projektu.

109 Paaiškinimuose jos tik nurodė, kad Komisijos *Galileo* projektas buvo orientuotas į „galimus naudotojus“, kad „jis apėmė specialių programų kūrimą“, kad jis skirtas „teikti paslaugas“ ir kad Komisija pateikdama savo Bendrijos prekių ženklo paraišką „ketino naudoti šį prekių ženklą“ tam, kad atskirtų prekes ar paslaugas.

110 Atsakydamos į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktus klausimus, jos tiesiogiai pripažino, kad dar nėra prekių ir paslaugų, atsiradusių iš Komisijos *Galileo* projekto gautų techninių rezultatų, ir todėl tokios prekės ir paslaugos dar nėra prieinamos būsimiems viešiems ar privatiems palydovinės radijo navigacijos sistemos naudotojams.

111 Antra, primintina, kad direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktas ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktas prekių ženklo savininko apsaugą padaro priklausomą nuo sąlygos, kad nagrinėjamas žymuo trečiųjų asmenų turėtų būti naudojamas „komercinėje veikloje".

112 Vadinasi, prekių ženklo savininkas yra saugomas tik tada, jei nagrinėjamo žymens naudojimas galėtų neigiamai paveikti prekių ženklo funkcijas, ypač jo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekės ar paslaugos kilmę vartotojams. Tai ypač aktualu tais atvejais, kuomet trečiajam asmeniui priskiriamas žymens naudojimas sukuria įspūdį, kad yra konkretus komercinis ryšys tarp trečiojo asmens prekių ar paslaugų ir šias prekes gaminančios ir paslaugas teikiančios įmonės. Todėl reikia nustatyti, ar nurodyti vartotojai trečiojo asmens naudojamą žymenį supranta kaip bandantį nurodyti įmonę, kuri pagamino ar suteikė trečiojo asmens prekes ar paslaugas (šia prasme žr. šio sprendimo 51 punkte minėto sprendimo *Anheuser-Busch* 59 ir 60 punktus).

113 Nagrinėjamu atveju šie kriterijai nėra tenkinami. Iš tikrųjų, kaip matyti iš bylos dokumentų, iki šiol Komisija žodį „Galileo" vartojo tik bendrai savo palydovinės radijo navigacijos projektui pažymėti, aišku, pabrėždama didelę būsimos jo eksploatacijos naudą vartotojams (žr. šio sprendimo 12 punktą), tačiau nenustatydama konkretaus komercinio ryšio tarp tam tikrų prekių ar paslaugų, atsiradusių realizavus tyrimo, kūrimo ir parengimo darbui etapus, ir ieškovių siūlomų prekių ir paslaugų. Dėl radijo navigacijos prekių ir paslaugų, žinoma, kad dabartiniu projekto etapu jie dar neegzistuoja (žr. šio sprendimo 110 punktą).

114 Dėl šio ryšio pažymėtina, kad žymuo naudojamas „komercinėje veikloje“, jei jis naudojamas komercinės veiklos, kuria siekiama ekonominės naudos, kontekste (žr. šio sprendimo 35 punkte minėto sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją* 93 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

115 Šiuo atžvilgiu tiesa, kad Komisija pažymi savo projekto komercinę paskirtį. Ji labai stengiasi, kad jis veiktų ir palydovinės radijo navigacijos paslaugos galėtų būti pasiūlytos pagal nustatytą grafiką, nes projektas grindžiamas būtent jo ekonomine eksploatacija.

116 Komisijos vaidmuo apsiriboja palydovinės radijo navigacijos projekto kaip „Europos atsakymo“ į Amerikos GPS sistemą ir rusų sistemą *Glonass* paleidimu, finansine parama projekto tyrimo, kūrimo ir parengimo darbui etapais bei tinkamų sąlygų nustatymu vėlesniame ekonominio panaudojimo etape, būtent dalyvaujant „bendros įmonės *Galileo*“ įsteigime ir konkurso, skirto *Galileo* projekto integracijai į esamas navigacijos sistemas, skelbime.

117 Darydama tai, Komisija neatlieka ekonominės veiklos tol, kol ji nesiūlo nei prekių, nei paslaugų rinkoje. Žodžio „Galileo“ vartojimu projekto tyrimo, kūrimo ir parengimo darbui etapais, tiksliau tariant, etapais iki ekonominio naudojimo, Komisija nesiekia gauti ekonominės naudos kitų ūkio subjektų atžvilgiu, nes šioje srityje nėra galinčių būti jos konkurentais ūkio subjektų. Vadinasi, priešingai ieškovių teiginiui, nėra klaidinga dabartiniame kontekste atskirti *Galileo* projekto ekonominio naudojimo etapą nuo ankstesnių etapų.

118 Darytina išvada, kad ieškovės taip pat neįrodė, jog Komisijos vartojamas žodis „Galileo“ gali padaryti žalą nurodytų prekių ženklų funkcijoms ir kad vykdoma „komercinė veikla“ direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

119 Šiai išvadai neprieštarauja tai, kad Komisija pateikė VRDT Bendrijos prekių ženklo paraišką dėl *Galileo* projekto „palydovinės radijo navigacijos tyrimų ir technologinės plėtros paslaugoms“ ir kad pateikė jos emblemą PINO (žr. šio sprendimo 14 ir 16 punktus).

120 Iš tikrųjų nors tokie veiksmai gali būti pareiškėjo ketinimo vykdyti komercinę veiklą požymis, taip nėra konkrečiomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis tol, kol Komisijos elgesys neperžengia jos pačios prisiimto vaidmens ribų palydovinės radijo navigacijos projekte ir vartojant žodį „Galileo“ (žr. šio sprendimo 113, 116 ir 117 punktus).

121 Tiek, kiek ieškovės nesutinka, jog Komisija savo būsimą Bendrijos prekių ženklą greičiausiai naudos įmonių, palydovinės radijo navigacijos sistemos valdytojų, naudai, prekių ženklą perduodama arba suteikdama licenciją, šis teiginys šiuo metu turi būti laikomas nė kiek ne svarbesniu abstrakčiu samprotavimu už Komisijos teiginį, kad prekių ženklo paraiška buvo pateikta tik apsauginiais tikslais, kad būtų išvengta pavojaus, jog privati įmonė galėtų pasisavinti žodį „Galileo“ ir juo neteisėtai pasinaudoti.

122 Iš tikrųjų ieškovės tik išreiškia savo baimę, kad kai tik prekių ženklas bus įregistruotas VRDT, Komisija leis privačioms įmonėms pasinaudoti savo Bendrijų prekių ženklu. Vadinasi, kadangi jis dar neįregistruotas, šiuo metu Komisija dar

negali juo pasinaudoti. Iš tikrųjų ieškovės pateikė VRDT apeliaciją, prieštaraudamos jo įregistravimui (žr. šio sprendimo 15 punktą), ir pagal Reglamento Nr. 40/94 57 straipsnio 1 dalį ši apeliacija turi suspenduojantį poveikį. Atsižvelgiant į galimybes apskųsti būsimąjį kompetentingos VRDT apeliacinės tarybos sprendimą teismui, nėra įmanoma nustatyti, ar Komisijos pateikta Bendrijos prekių ženklo paraiška bus galiausiai registruota.

123 Tiesa, kad Bendrijos teismui leidžiama bylose dėl žalos atlyginimo priteisti iš institucijos-atsakovės apibrėžtą pinigų sumą arba pripažinti jos atsakomybę, nors žalos dar negalima tiksliai nustatyti, jei ji yra neišvengiama ir pakankamai aiškiai numatoma, o teismas, į kurį buvo dėl šito kreiptasi, gali užkirsti kelią didesnei žalai atsirasti, jei žalos priežastis yra aiški (1976 m. birželio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kampffmeyer ir kiti prieš Komisiją ir Tarybą*, 56/74–60/74, Rink. p. 711, 6 punktas ir 1987 d. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Zuckerfabrik Bedburg prieš Tarybą ir Komisiją*, 281/84, Rink. p. 49, 14 punktas).

124 Pažymėtina, kad ši teismo praktika, nors ji teismui leidžia patenkinti prašymą dėl žalos atlyginimo net nesant nustatytos žalos, nesuteikia jam teisės priteisti iš institucijos-atsakovės žalos atlyginimo, prieš tai nepripažinus, kad ši institucija iš tikrųjų padarė pakankamai rimtą teisės akto, kurio tikslas suteikti asmenims teises, pažeidimą.

125 Vadinasi, nagrinėjamu atveju ieškovių tvirtinimo, kad egzistuoja paprasta galimybė, jog ši institucija ateityje pažeis teises, kurios jai suteikiamos direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punktu ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punktu, nepakanka tam, kad iš Komisijos būtų priteistas žalos atlyginimas pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą, darant prielaidą, jog žodį „Galileo“ ji naudos komercinėje veikloje prekėms ir paslaugoms, žymimos ieškovių prekių ženklais. Ieškovės, pirmiausia, neįrodė, kad dabartinis Komisijos naudojimasis žodžiu „Galileo“ savo projektui pavadinti būtinai reiškia būsimą jų teisių pažeidimą.

126 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pačios Komisijos naudojimasis žodžiu „Galileo“ savo palydoviniam radijo navigacijos projektui pavadinti netenkina visų direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sąlygų.

127 Todėl Komisija savo elgesiu nepažeidė direktyvos 5 straipsnio 1 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatomis ieškovėms suteikiamų teisių.

128 Papildomai ieškovės nurodo, kad Komisija nuo šiol kurstė ir skatino privačias įmones, suinteresuotas jos projekte vartoti žodį „Galileo“ komerciniais tikslais, t. y. siejant su prekėmis ir paslaugomis. Šiuo atžvilgiu jos nurodo dešimtis ginčų su šiomis įmonėmis nacionaliniuose teismuose ir VRDT (žr. šio sprendimo 18–20 punktus). Ieškovių nuomone, šios įmonės būtinai privalo šį žodį vartoti komercinėje veikloje, kad susietų savo veiklą su Komisijos pradėtu projektu. Todėl privataus sektoriaus žodžio „Galileo“ vartojimas turėtų būti priskirtas Komisijai.

129 Šiuo atžvilgiu primintina, kad vien tik Bendrijos institucijai ar organui priskiriami aktai ar veiksmai gali būti Bendrijos deliktinės atsakomybės pagrindas (šiuo klausimu žr. 1985 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CMC ir kiti prieš Komisiją*, 118/83, Rink. p. 2325, 31 punktą ir 2004 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ombudsmenas prieš Lamberts*, C-234/02 P, Rink. p. I-2803, 59 punktą).

130 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką tariama žala turi atsirasti pakankamai tiesiogiai dėl ginčijamo elgesio, t. y., kad šis elgesys turi būti žalą lemianti priežastis (žr. 2000 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Royal Olympic Cruises ir kiti prieš Tarybą ir Komisiją*, T-201/99, Rink. p. II-4005, po apeliacinio skundo patvirtintos 2002 m. sausio 15 d. Teisingumo Teismo nutartimi *Royal*

Olympic Cruises ir kiti prieš Tarybą ir Komisiją, C-49/01 P, nepaskelbta Rinkinyje, 26 punktą ir nurodytą teismo praktiką,). Atvirkščiai, Komisija neprivalo ištaisyti visų savo įstaigų veiksmų žalingų pasekmių (šiuo klausimu žr. 1979 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dumortier frères ir kt. prieš Tarybą*, 64/76 ir 113/76, 167/78 ir 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, Rink. p. 3091, 21 punktą).

131 Nagrinėjamu atveju tiesa, kad Komisija pavartojo žodį „Galileo“ Europos palydovinės radijo navigacijos projektui pavadinti. Taip pat tiesa, kad Komisija turėtų suprasti, jog įmonės, norinčios ekonomiškai naudotis šiuo projektu, bandys vartoti tą patį žodį, kad pasinaudotų Komisijos ir projekto geru vardu.

132 Vis dėlto šių įmonių naudojimasis šiuo žodžiu, siejant su ekonomine veikla, paremtas jų pačių pasirinkimu.

133 Viena vertus, iš tikrųjų ieškovės neįrodė, kad Komisija įpareigojo minėtas įmones šį žodį vartoti arba kad jas aktyviai skatino tai daryti sudarydama susitarimą. Kita vertus, jos net neteigė, kad tarp aptariamų įmonių ir Komisijos egzistavo organiniai ar funkciniai ryšiai arba kad Komisija vykdė kontrolę tiesiogiai ar netiesiogiai kišdamasi į įmonių valdymą. Galiausiai niekas neleidžia numanyti, kad Komisijos pradinis žodžio „Galileo“ pasirinkimas būtinai paskatino suinteresuotąsias įmones pasekti jos pavyzdžiu, antraip kyla pavojus, kad gali būti pakenkta viso projekto ekonominei sėkmei.

134 Kadangi laikoma, jog įmonės žino Bendrijos ir prekių ženklų teisę, atrodo tinkama konstatuoti, kad, atsižvelgiant į atitinkamas teisės nuostatas, jos turi būti laikomos atsakingomis už savo elgesį rinkoje, nes jos pasirinko vartoti žodį „Galileo“ savo ekonominėje veikloje.

135 Darytina išvada, kad įmonių pasirinkimas turi būti laikomas tiesiogine ir lemiama tariamos žalos priežastimi, nes Komisijos galimas prisidėjimas prie to yra per daug nutolęs, kad įmonių atsakomybė galėtų būti perkelta Komisijai.

136 Todėl kaltinimas, susijęs su ieškovėms suteiktų teisių į prekių ženklą pažeidimu, turi būti atmestas.

— Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su neatsargiu Komisijos elgesiu ieškovių atžvilgiu

137 Dėl kaltinimo, susijusio su tuo, kad Komisija klaidingai neatliko prekių ženklų paieškos, pažymėtina, kad Bendrijos institucijų neveikimas gali sukelti Bendrijos atsakomybę tik tuo atveju, kai institucijos pažeidė teisėtą pareigą veikti, nustatytą Bendrijos teisės akte (žr. šio sprendimo 35 punkte minėto sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją* 143 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

138 Tačiau nagrinėjamoje byloje ieškovės nenurodė, pagal kokią Bendrijos teisės nuostatą Komisija privalėjo atlikti ankstesnių žodžio „Galileo“ kaip prekių ženklo registracijų paiešką. Be to, kadangi Komisija, vartodama šį žodį savo palydovinės radijo navigacijos projektui pavadinti, nepažeidė ieškovėms suteiktų teisių į prekių ženklą, institucijos-atsakovės neatlikta šių prekių ženklų paieška iki šio vartojimo negali būti laikoma klaidinga.

139 Darytina išvada, kad ieškovės taip pat neįrodė Komisijai šiuo kaltinimu priekaištaujamo elgesio neteisėtumo.

140 Todėl kaltinimas, susijęs su Komisijos neatsargiu elgesiu ieškovių atžvilgiu, taip pat turi būti atmestas.

— Išvada

141 Kadangi nei priekaištaujamo Komisijos elgesio neteisėtumas, nei pakankamai tiesioginis priežastinis ryšys tarp priekaištaujamo elgesio ir nurodytos žalos nebuvo įrodyti, Bendrijos deliktinės atsakomybės sąlygos nėra tenkinamos.

142 Šiomis aplinkybėmis ieškovių ieškinys dėl žalos atlyginimo, pagrįstas šia atsakomybės sistema, turi būti atmestas.

Dėl Komisijos atsakomybės už teisėtus veiksmus

143 Ieškovės remiasi Komisijos atsakomybe už teisėtus veiksmus. Nagrinėjamu atveju žodžio „Galileo“ vartojimas paveikė arba gali paveikti jų teises visiškai unikaliu būdu, nes jos yra vienintelės įmonės, kurių teisės buvo paveiktos nagrinėjama priemone (neįprasta žala). Be to, rizika, kad viešosios valdžios institucija, vartodama šį žodį projektui, pažeis teisę į prekių ženklą, nors šio pažeidimo buvo lengvai galima

išvengti, jokiu būdu negali būti siejama su veikla specifiniame ekonominiame sektoriuje (specifinė žala). Galiausia neatsargaus Komisijos padaryto žodžio „Galileo“ pasirinkimo nepateisina jokia bendra ekonominė svarba (pateisinimo nebuvimas).

144 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad jei, kaip yra nagrinėjamoje byloje, neįrodomas Bendrijos institucijoms priskirtino elgesio neteisėtumas, nereiškia, kad įmonės, manančios, kad jos nukentėjo dėl šio elgesio, negali gauti kompensacijos, kylančios iš Bendrijos deliktinės atsakomybės (šiuo klausimu žr. 1987 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *De Boer Buizon prieš Tarybą ir Komisiją*, 81/86, Rink. p. 3677, 17 punktą).

145 EB 288 straipsnio antroji pastraipa grindžia Bendrijai nustatytą pareigą atlyginti žalą, kurią padarė jos institucijos, „bendrais valstybių narių įstatymams būdingais principais“ ir tuo neapriboja šių principų taikymo tik Bendrijos deliktinei atsakomybei dėl neteisėtų minėtų institucijų veiksmų.

146 Tačiau nacionalinė deliktinės atsakomybės teisė leidžia asmenims specifinėse srityse ir skirtingais būdais prisiteisti įvairaus dydžio kompensaciją už tam tikrą žalą, net ir be asmens, padariusio žalą, neteisėtų veiksmų.

147 Tuo atveju, kai žala atsiranda dėl Bendrijos institucijų veiksmų, kurių neteisėtas pobūdis nėra įrodytas, Bendrijos deliktinė atsakomybė gali atsirasti, jei yra įvykdytos visos sąlygos, susijusios su žalos realumu, priežastiniu ryšiu tarp žalos ir Bendrijos institucijų veiksmų bei neįprastu ir specifiniu ginčijamos žalos pobūdžiu (2000 m.

birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dorsch Consult prieš Tarybą ir Komisiją*, C-237/98 P, Rink. p. I-4549, 19 punktas).

148 Kalbant apie žalą, kurią gali patirti ūkio subjektai dėl Bendrijos institucijų veiksmų, ji yra neįprasta, jei peržengiamos ekonominės rizikos, būdingos atitinkamo sektoriaus veiklai, ribos (šio sprendimo 79 punkte minėto sprendimo *Afrikanische Frucht-Compagnie et Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert prieš Tarybą ir Komisiją* 151 punktas ir nurodyta teismo praktika).

149 Nagrinėjamu atveju, net darant prielaidą, kad ieškovėms pavyktų įrodyti, jog dėl žodžio „Galileo" vartojimo jos patyrė realią žalą, ši žala negali būti laikoma peržengiančia rizikos, susijusios su ieškovių to paties žodžio jų prekių ženkluose vartojimu, ribas.

150 Iš tikrųjų pasirinkusios pavadinimą „Galileo" savo prekių ženklams, prekėms ir paslaugoms žymėti, ieškovės negalėjo nežinoti, kad jas įkvėpė žymaus italų matematiko, fiziko ir astronomo, gimusio 1564 metais Pizoje ir kuris yra vienas iš didžiųjų Europos kultūros ir mokslo istorijos asmenybių, vardas. Vadinasi, ieškovės savo noru prisiėmė riziką, kad kažkas kitas, kaip nagrinėjamu atveju Komisija, gali teisėtai, t. y. nepažeisdamas jų teisių į prekių ženklą, tuo pačiu žinomu vardu pavadinti palydovinės radijo navigacijos tyrimų programą. Be kita ko, 1989 metais Nacionalinė aeronautikos ir kosmoso agentūra (National Aeronautics and Space Administration) (NASA) jau pasirinko žodį „Galileo" kosminei misijai, t. y. paleisti stebėjimo palydovą į Jupiterį, pavadinti.

151 Esant šios bylos aplinkybėms ieškovių patirta žala negali būti laikoma neįprasta.

152 Tokios išvados pakanka, kad būtų atmesta bet kokia teisė į žalos atlyginimą šiuo pagrindu. Todėl Pirmosios instancijos teismui nereikia nuspręsti dėl žalos specifiškumo sąlygos.

153 Iš to yra aišku, kad reikia atmesti ieškovių prašymą dėl žalos atlyginimo, pagrįstą Bendrijos deliktinės atsakomybės nesant neteisėtų jos institucijų veiksmų sistema.

154 Iš visų ankstesnių svarstymų matyti, kad visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

155 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

156 Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų jos turi padengti ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal šios institucijos-atsakovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Paskelbta 2006 m. gegužės 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

J. Pirrung

Turinys

Pagrindinės bylos aplinkybės ..... II - 1298

1. Ieškovių vartojamas žodis „Galileo“ ..... II - 1298

2. Komisijos vartojamas žodis „Galileo“ ..... II - 1300

3. Komisijos pateikta paraiška įregistruoti Bendrijos prekių ženklą ..... II - 1303

4. Ieškovių ir Komisijos korespondencija ..... II - 1304

5. Lygiagrečiai šiai bylai pareikšti ieškiniai ir administraciniai skundai ..... II - 1305

Procedūra ir šalių reikalavimai ..... II - 1306

Dėl teisės ..... II - 1308

1. Dėl priimtinumo ..... II - 1308

Šalių argumentai ..... II - 1308

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1310

Dėl ieškinio aiškumo ir tikslumo reikalavimo ..... II - 1310

— Dėl nacionalinių, Bendrijos viduje ir už jos ribų galiojančių prekių ženklų ..... II - 1311

— Dėl prekių ženklų gero vardo ..... II - 1313

— Dėl Bendrijos prekių ženklų ..... II - 1313

— Dėl bendrovių pavadinimų, komercinių pavadinimų ir domenų pavadinimų ..... II - 1314

Dėl reikalavimų nutraukti tariamai pažeidžiančius Komisijos veiksmus ... II - 1317

Išvada ..... II - 1320

2. Dėl bylos esmės ..... II - 1321

Dėl Komisijos atsakomybės už neteisėtą veiksmą ..... II - 1321

Pirminės pastabos ..... II - 1321

Šalių argumentai ..... II - 1322

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1327

— Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su ieškovėms suteiktų teisių į prekių ženklą pažeidimu ..... II - 1327

— Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su neatsargiu Komisijos elgesiu ieškovių atžvilgiu ..... II - 1335

— Išvada ..... II - 1336

Dėl Komisijos atsakomybės už teisėtus veiksmus ..... II - 1336

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 1339